

Sygn. akt II K 1081/14

Sygn. 1 Ds.1313/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 06 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie – II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący : SSR Krzysztof Bieńkowski

Protokolant: sekr. sąd. Agnieszka Klimek

Bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06.02.2015 r.,

sprawy

J. B., s. F. i T., ur. (...) w O.,

oskarżonego o to, że:

w nocy z 24/25 maja 2014 r. w ruchu lądowym na drodze publicznej nr (...) C. – U., gm. G. będąc w stanie nietrzeźwości ze stężeniem alkoholu we krwi wynoszącym 1,8 promila prowadził samochód osobowy marki S. (...) o nr rej. (...), przy czym był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy II Wydział Karny w O. wyrokiem sygnatura akt II K 1333/05 przy czym przestępstwa tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności będąc skazanym za przestępstwo podobne umyślne,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

ORZEKA:

I. oskarżonego **J. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym ustaleniem, że stężenie alkoholu we krwi oskarżonego wynosiło ok. 1,53 promila i za to z mocy art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazuje go, a z mocy art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na postawie art. 42 § 2 kk orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat;

III. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 624§1 k.p.k. i art.17 ust.1 Ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz.223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe częściowo w postaci wydatków, zwalnia zaś od opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje :

W nocy z 24 na 25 maja 2014r. oskarżony J. B. kierował samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...), należącym do jego siostry M. G.. Na drodze publicznej nr (...) C. - U., gm. G. uderzył pojazdem w drzewo. Wraz z oskarżonym w samochodzie, na miejscu pasażera jechał S. B.. Wymienieni spędzili noc w rozbitym samochodzie, a następnie w

godzina porannych udali się do swoich domów. W związku ze stwierdzeniem braku samochodu siostra oskarżonego wezwała Policję, której oskarżony wskazał miejsce rozbicia samochodu.

Badanie przeprowadzone alkomatem o godz. 8:37 - wykazało stężenie odpowiednio 0,55 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 8:52 wykazało stężenie odpowiednio 0,57 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 12:27 – wykazało stężenie odpowiednio 0,55 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu zaś o godz. 12:32 i 12:53 odpowiednio 0,57 mg/l i 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Nadto w krwi pobranej od oskarżonego o godz. 10:55 i 12:19 stwierdzono odpowiednio 1,23 i 1,05 promila alkoholu.

W celu ustalenia jaki był stan trzeźwości oskarżonego w dniu 24.05.2014r. około godziny 23:00-01.00 powołano biegłego z zakresu medycyny sądowej. Biegły po przeanalizowaniu akt sprawy stwierdził, że J. B. kierując samochodem w nocy z 24.05.2014r. na 25.05.2014r. był w stanie nietrzeźwości, ze stężeniem alkoholu we krwi wynoszącym o godz. 23:00 około 1,8 promila, a o godz. 01:00 około 1,53 promila.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o następujące dowody :

(wyjaśnienia oskarżonego – k. 19-21, 38-39, protokół badania alkomatem – k. 2 – 5, zeznania świadka M. G. – k. 8-10, 15, zeznania świadka S. B. – k. 22, zeznania świadka T. B. – k. 23-24, opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej k. 58-59)

Oskarżony przyznał się do zarzucanego czynu. Wyjaśnił, że tego dnia spożył około 10 piw. W późnych godzinach wieczornych z nieznanego mu powodu wsiadł on do pojazdu swojej siostry i kierował nim. Oskarżony wyjaśnił, iż nie pamięta gdzie jechał, pamięta tylko, że obudził się w rozbitym samochodzie. Pojazd ten znajdował się na trasie do miejscowości S.. Następnie udał się pieszo do swojego domu, gdzie spożył dwa piwa oraz kawę. Po przyjeździe Policji wskazał im miejsce rozbicia pojazdu.

(wyjaśnienia oskarżonego – k. 19-21, 38-39)

Oskarżony J. B. był uprzednio wielokrotnie karany w tym za kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości. I tak wyrokiem Sądu Rejonowego w (...)z dnia 25.10.2005r. sygn. akt II K 1333/05 został skazany za przestępstwo z art. 178a§1 k.k. na karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od 7 maja 2009r. do 7 stycznia 2010 r., natomiast wyrokiem Sądu Rejonowego w (...)z dnia 10.07.2012r. sygn. akt II K 719/12 został skazany za przestępstwo z art. 178a§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Oskarżony przedmiotowego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne.

(karta karna – k. 66-67, odpisy wyroków – k. 31-32, 35-36)

Sąd zważył , co następuje :

Wyjaśnienia oskarżonego uznać należy za szczerze i wiarygodne.

Są one, bowiem wewnętrznie spójne i logiczne, a ponadto w pełni korespondujące z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Stan nietrzeźwości kierującego w kontekście badania alkomatem uznać należy za udowodniony bez żadnych wątpliwości. Analiza protokołu użycia alkomatu prowadzi do wniosku, że czynność ta została przeprowadzona w sposób prawidłowy, sprawnym technicznie urządzeniem i z tych też względów Sąd uznał powyższy dowód za w pełni wiarygodny.

Za w pełni wiarygodny sąd uznał także dowód z opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej. Opinia ta jest rzetelna, jasna, pełna i kategoryczna. Biegły szczegółowo opisał metodę badawczą, przebieg badania oraz wnioski z niego płynące.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Biorąc pod uwagę, że oskarżony jest osobą dorosłą, mającą odpowiedni zasób doświadczenia życiowego i znającą obowiązujące normy prawne uznać należy, że można mu przypisać winę.

Nie budzi również wątpliwości kwestia kwalifikacji prawnej popełnionego przez oskarżonego przestępstwa.

Kierował on, bowiem pojazdem mechanicznym po drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości opisanym w art. 115 § 16 pkt 2 k.k. (powyżej 0,25 mg/l), przez co wypełnił znamiona przestępstwa opisanego w art. 178 a § 1 k.k. Natomiast biorąc pod uwagę, iż był on uprzednio karany za przestępstwo z art. 178a§1 k.k. należało popełniony przez oskarżonego czyn zakwalifikować z art.178a§4 k.k. Nadto, w związku z tym, iż dopuścił się on zarzucanego czynu w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne, należało mu przypisać recydywę opisaną w art. 64§1 k.k.

Sąd zmienił w opisie czynu przypisanego oskarżonemu wartość stężenia alkoholu we krwi oskarżonego, ustalając iż wynosiła ona 1,53 promila. W ocenie sądu, z materiału dowodowego nie wynika o której godzinie dokładnie oskarżony kierował samochodem, znany jest jedynie przedział czasowy – 23:00-01:00. W takiej sytuacji skoro istnieją wątpliwości co do godziny popełnienia czynu, należało zgodnie z art. 5§2 k.p.k. przyjąć korzystniejsza dla oskarżonego wartość, tj. 1,53 promila.

Wymierzając karę oskarżonemu Sąd miał na uwadze całokształt okoliczności zarówno łagodzących jak i obciążających, w szczególności stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu i stopień winy.

W ocenie Sądu, postawa sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa, nie pozwoliły na przyjęcie, iż w stosunku do J. B. zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna. W przeszłości Sądy dawały już wyraz zaufania do oskarżonego i przekonania, iż potrafi zweryfikować swoje dotychczasowe postępowanie. Jak widać oskarżony nie wyciągnął z tego właściwych wniosków i w dalszym ciągu okazuje lekceważenie zarówno norm prawnych jak i prawomocnych rozstrzygnięć Sądu.

Dotyczy to również wymiaru środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych,

Zdaniem Sądu, jedynie kara sześciu miesięcy bezwzględnego pozbawienia wolności, wpłynie we właściwy sposób na postawę oskarżonego w przyszłości, jest adekwatna do stopnia winy oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu. Nadto kara ta uwzględnia również cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć wobec oskarżonego, a także potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Z tego względu, Sąd orzekł, jak w punkcie I wyroku.

Zgodnie z art. 69§4 k.k. wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a§4 k.k. sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach, których w przedmiotowej sprawie sąd się nie dopatrył.

Sąd na podstawie art. 627 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624§1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe częściowo w postaci wydatków, zwolnił zaś z opłaty.